

V tanzanské vesnici pomáhá farář z Brna se stavbou školy

Řečkovický farář Jan Kotík pomáhá v Tanzanii už sedmým rokem. S dobrovolníky se tam vrátí v únoru. Staví školu a zajišťují čistou vodu.

■ ZUZANA BRANDOVÁ

BRNO | Se svým kamarádem původně odjel do Tanzanie, aby zdolali nejvyšší africkou horu Kilimandžáro a také navštívili kněze Norberta Kinolo Kalimangasiho, se kterým se Jan Kotík seznámil při svých studiích na kněžské koleji v Římě.

Cestovatelský záměr se ale nakonec změnil ve spolupráci mezi Brnem a Tanzanií, která trvá už šest let.

„Při návštěvě Tanzanie nás víc než výstup na horu oslovili místní lidé a farnost. Takže jsme začali rozvíjet spolupráci,“ vzpomíná devětatřicetiletý Jan Kotík, jenž od roku 2012 působí na farnosti v Brně-Řečkovících.

Na kněze byl vysvěcen v roce 2009, původně se ale měl stát stavařem. Vystudoval stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně. „Už v průběhu studia jsem si uvědomil, že všechny stavby, které se postaví, stejně jednou spadnou. Ale Ježíš říká: Odcházejím k otci, abych vám připravil místo. Tam v domě mého otce je mnoho příbytků. Ze stavení domů pro lidi na zemi jsem se tedy přeorientoval na přivádění lidí do příbytků, které mají už připravené u Boha. Ale pořád se jedná o vytváření domova,“ vysvětluje.

Kromě svého poslání a práce, kterou odvádí v Brně, od roku 2012 pravidelně každý rok jezdí pomáhat do tanzanské vesnice Mpanga. Farnost Mpanga založili ve 30. letech švýcarští a italsí misiónáři. Postavili tam kostel, velkou faru a hospodářské budovy.

Právě při Kotíkově první návštěvě této oblasti se místní kněz Norbert pustil do rekonstrukce a začal zemědělské budovy přestavovat na mateřskou školu. „Tak jsme mu s tím začali pomáhat. Hned nám přišly pomoci i místní děti, což nás překvapilo a o to víc nás to chytlo,“ říká řečkovický kněz.

Při hledání odpovědi na otázku, co



Jan Kotík měl být původně stavařem. Předurčenou kariéru ale vyměnil za poslání kněze. FOTO | MARIE STRÁNSKÁ, MAFRA

může pomoci vesnici, jejíž obyvatelé nemají k dispozici kanalizaci, vodovod ani pořádné silnice, padla jasná volba na zemědělskou pomoc.

„Místním velice chyběla zemědělská technika. Uspořádali jsme tedy u nás sbírky a začali rozvíjet myšlenku, že z Brna přivezeme traktory. Tak se stalo v roce 2013, kdy jsme jim tam dopravili tři starší traktory,“ popisuje Kotík. Náročná přeprava techniky trvala vlakem a lodí měsíc.

V Mpanze žije na tři tisíce obyvatel. Domky si tady lidé staví tradičním způsobem pomocí proutěných konstrukcí, které obalí blátem, střechu mají ze slámy nebo palmového listí. Ti majetnější

si mohou dovolit postavit domek i z cihel.

Na podporu místních založili spolek Ifakara. Cíle jeho mise jsou v současné době dva – postavit střední školu a zajistit místním čistou vodu. Farníci v Mpanze vidí školu jako svou prioritu a chtějí ji dlouhodobě provozovat. Dětem má nabídnout technické učňovské vzdělání, které jim pomůže s budoucím uplatněním.

„Vzali jsme tam i skupinku lékařů, kteří přišli s tím, že zásadním problémem pro zdraví místních je chybějící čistá voda. Stále ještě řešíme, jak jim čistou vodu zajistit. Zkoušeli jsme různé možnosti pro čištění – instalovat UV

„Viděli jsme, že lidé mají touhu zlepšit své životní podmínky, ale nemají k tomu prostředky.

lampy, což se ukázalo v daném prostředí jako nefunkční. Pak jsme vodu začali zkoušet filtrovat přes pískové filtry a pořád to vylepšujeme. Vyzkoušeli jsme i filtry s nanovláknem,“ popisuje Kotík.

V únoru se tam vrátí se skupinou dobrovolníků, které čekají především dva úkoly. Jedna skupina v Tanzanii zůstane celý měsíc a bude pokračovat v projektu čištění vody. Druhá parta bude dva týdny stavět střechu na budově střední školy.

Pojede s nimi opět i chemik Vojtěch Kundrát, který ve vesnici zkouší čistit vodu právě pomocí filtru s nanovláknem. Teď má v plánu vyzkoušet ho v dalších vesnicích.

Místní lidé, kteří jsou součástí křesťanské komunity, je podle jeho slov přijali dobře a s dovezenou technikou se rádi naučili pracovat. „Viděli jsme, že lidé mají touhu zlepšit své životní podmínky, ale nemají k tomu prostředky. Takže stavba školy nebo poskytnutí zemědělské techniky jsou takovými prostředky pro rozvoj. Naše hlavní myšlenka zní: Chceš-li někoho nasytit na den, dej mu rybu. Chceš-li ho nasytit na celý život, nauč ho rybařit,“ uzavírá Kotík citací známého přísloví.

Jan Kotík

- 39letý Kotík byl **na kněze vysvěcen** v roce 2009.

- Na farnosti v Brně-Řečkovících působí od roku 2012. A v této době začal pomáhat lidem **v tanzanské vesnici Mpanga**, kam se pravidelně vrací a se skupinou dobrovolníků tam dopravili traktory nebo kostelní zvon.

- Dříve žil v **Příměticích** u Znojma. Pochází z Křižanova na Vysocíně.